

avondwakes bij 500 vluchteling-kinderen
tweede woensdag van de maand - Stefanuskerk Noorddijk
13 januari 2021, 19.30 uur

* **kaars** aansteken onder het zeggen of zingen van Lied 458

*Zuivere vlam
verdrijf met je licht
de angsten van ons hart*

* korte impressie van de **hoop die de vluchtelingen koesteren**

Sabrina voelt zich somber. Ze heeft wel vriendinnen waar ze mee speelt, en praat over wat ze meemaken. Maar Sabrina is erg moe is, en niet meer vrolijk. Ze wil geen kleren, speelgoed of boeken. Ze wil gewoon weg en gelukkig zijn met haar familie, ze kan nergens anders meer aan denken. Haar blik is leeg, ze heeft haast geen hoop meer en denkt alleen maar: "Help me om hier weg te komen."

Sinds het begin van het coronavirus is ze erg bang, vooral voor haar broertje dat de hele tijd buiten speelt. "Alleen God beschermt ons," zegt ze.

Sabrina Sarah heeft maar één droom: het eiland verlaten en op een veilige bestemming aankomen. Ze wil graag naar Frankrijk om weer naar school te gaan, want het is al weer meer dan twee jaar geleden dat ze in de schoolbanken zat.

[bron: website Kerk in Actie]

* **gedicht**

Vluchtelingen

Vluchtelingen worden bij voorkeur vertoond
voor het prikkeldraad van een land in Europa
dat zijn grens gesloten houdt

vluchteling
het is zo'n veilig woord
je vergeet bijna dat het een mens is
eens vol van het licht van zijn toekomst
verknald door het streven
van een machtsbeluste dictator

mensen knippen gaten in prikkeldraad
zwaarbewapenden houden hen tegen
onmenselijkheid viert triomf

[uit, Remco Campert, Open ogen]

* **500 seconden** stil waken

*** gebed**

God,
Gij die de wereld zo liefhebt
dat u mens geworden bent te midden van de mensen
en in handen van mensen bent gevallen.
Zie wat er van uw wereld is geworden.
Volken staan elkaar naar het leven. Er is honger en geweld.
Mensen zoeken een veilig heenkomen voor zichzelf
en een toekomst voor hun kinderen.
De meesten van ons weten niet wat oorlog en honger is.
Maar we kunnen de verschrikkingen lezen in de ogen van de vluchtelingen.

Wij bidden u voor al die mensen die op zoek zijn naar een menswaardig leven.
Voor degenen die woestijnen doorkruisen en de zee oversteken om mens te zijn.
Voor hen die onderweg in handen van slavenhandelaren vallen.
Voor hen die hun kinderen zien verdrinken en toch verder moeten.
Voor hen die in kampen leven aan de grenzen van Europa
en tevergeefs wachten op onze gastvrijheid.
We bidden voor onszelf: dat we niet weggijken.
Dat we wegen zoeken om plaats te maken.
Dat we niet bang zijn om onze vrede en welvaart te moeten delen.
Maar vreugde vinden, omdat U ons aanziet door hun ogen.

Amen

[ds. Aline Barnhoorn, gebed uit avondwakes in de Domkerk in Utrecht]

*** slotwoord: dat we in vrede gaan, dat we elkaar en de wereld tot zegen zullen zijn!**